

Vados Anna
Egymás lélegzete

Rendes angyal

Tizennyolc évesen arról álmodoztam,
hogymegyszer majd nem kell a folyvást
remegő kezem az asztal alatt rejtegetni.

Ehhez néhány hónapra volt szükség,
amikor az elvonástól krétafehéren,
a szemem alatti bátor karikákkal
jártam akárhová vezető sétáimat.
Az akárhová pedig a 8&8 nevű trafikot,
áruházi polcokat
és a hegyen kanyargó utcákat jelentette.
„Időnként alig”, válaszolta Mihály,
amikor együtt kaptattunk az emelkedőn,
és arról faggattam, hogy maradtam meg.
Ez azóta is szorongással tölt el, pedig
egy ideje tényleg vigyázok magamra.
Mintha szunnyadna valami az árnyékok
között, amit ha felébresztenek, csak
pusztítani akar,
és nem lehet vele egyezkedni.
Mihály volt a tanúja annak, hogy időnként
a számhoz emelt pohár mozdulatáért
is küzdenem kell,
és a gyógyszerek lassan váltják be
a hozzájuk fűzött reményeket.

De aztán a tisztulásban megerősödtem,
ő megnyugodott abban, hogy teljesítette
a munkakörét,
és utána nem tudtunk egymásnak többet
mondani.

És rám csukta a Skype-ot

Dögölj meg, mondta a barátnőm videóchaten,
amikor tizennyolc évesek voltunk,
de nekem aznap épp nem volt kedvem megdöglenni.

Vasalt, háta mögött kandalló, ott minden szobában volt egy.
Itthon csak az apja miatt pakolta a ruhát a mosógépbe,
tányért az asztalra, üveget a szelektívbe. Az anyja lemondott
róla bírósági úton. Az apja rendőr volt, többnyire ment a
munkába, vagy jött, és evett, és aludt, megunta ezt a
Rebeka,
mire tizennyolc lett, és elment Londonba,
kérni akartam, maradjon, tudtam, hogy nem kérhetem.

Beköltözött a sokkandallós családhoz, vasalt.
Mosta harminc fokon a kényes ruhákat.
Én meg vonattal mentem a tengerig,
ahol süketek voltak a telefonok,
és megbeszéltük, hogy majd Skype-on.

Szemző néni

Régebben a saját halálom gondolata
úgy volt bennem, mint egy rohadt szerv.

Minek szedsz ennyi gyógyszert, kérdezte
nagyjából mindenki.

Azt mondtam, nem ünneplem a húsvétot,
mert csak papíron vagyok katolikus,
gyakorlatilag viszont költő, tizenévesen
az ilyesmi nem tűnik nagy gondolatnak,
erre ő azt válaszolta, hogy papíron
református, gyakorlatilag meg elmeorvos,
és ebben meg is egyeztünk.

Generációm legjobb elméi

Azt gondoltuk, mi vagyunk azok.
Láttam magunkat.

Mi voltunk,
akiket egy vasutas beszélt le az ugrásról,
hiszen nem tud úgy senki beavatkozni egy krízisbe,
mint a vasutas, aki szedett már össze kezet és lábat
a szolgálati idejében.
„Hát, nem jó”, ennyit mondott, megtörölte
a száját a kézfejjével, és lassan, nehézkesen
feltápáskodott, hogy hozzon még egy kört,
„mit iszol?”, kérdezte, valamit rendszerint ittam,
tervei voltak, pár év, és jön a szolgálat
vége, Derridát meg Petrit olvasott a műszakok alatt,
tőle hallottam először, hogy posztmodern,
nem értettem, és talán most sem érteném.
Meghalt, két évvel a nyugdíj előtt, a cukor,
az alkohol vagy egy kórházi fertőzés miatt.
Akkor már jó ideje nem beszéltünk,
elmúltak az idők, amikor azonnal kellett valaki,
és felcsöngettem, és leültetett,
és bort töltött, és hozzátette,
hogy sok évvel azelőtt örökölt egy bőrkabátot
egy cimborától, aki magát a kiserdőben hagyta,
és neki elege van abból, hogy az öngyilkosokkal
nem lehet beszélni.

Félek a hidaktól

Mihály kedvenc időtöltése volt
valamelyik hídpilléren üldögetni.

Biciklik suhantak, lassan mentek
a villamosok, és andalogtak turisták,
mígnem egy arra járó kiabálni kezdett,
uram, jól érzi magát, másszon vissza,
vagy csak hívta a 112-t.

Akkor elrugaszkodott.
A Ménesi úton ért földet, az Irgalmas
nővérek mellett.
Sötétben csinálta, ne legyen
feltűnő. Behúzta a szárnyait,
és egyenes háttal
továblépdelt.

Más napokon élénk
vitába bonyolódott gyanútlan
megmentőjével az ember világban
elfoglalt helyéről. Nem gondolja-e,
hogy mindenki a maga életéért felel,
és ha így van, át lehet-e egymástól
venni ezt a terhet, kiabálta ártatlanul,
fél lábát a folyó fölé kilógatva.

A szerző a kötet írása idején a Ferencvárosi József Attila irodalmi támogatásban részesült.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Nyomta és kötötte a Generál Nyomda Kft., 2025-ben
6728 Szeged, Kollégiumi út 11/H
www.generalnyomda.hu

Felelős szerkesztő Szegő János
Kézirat-előkészítő Hradeczky Moni
Korrektor Tomka Eszter
Műszaki vezető Takács Klári
A borítót Szekeres Laura Virág *Dancing with the nature*
című fényképe alapján Visnyai Zoltán,
a kötetet Pintér József tervezte
Kiadványszám 9375
Adobe Garamond betűtípusból szedve
ISBN 978-963-14-4613-5